

Af *Stetter* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren lade en rationaliseringsekspert undersøge forretningsgangen i ministeriet med det formål at opnå en hurtigere sagsbehandling?“

Skriftlig begrundelse:

Baggrunden for spørgsmålet er den kritik, som er fremkommet i Dansk Seminarieblad for november måned. Bladet gengiver årsberetningen fra Dansk Seminarieforenings årsmøde, og det fremgår heraf bl. a., at der er tale om helt utålelige arbejdsvilkår for såvel organisationerne som centraladministrationen, og man forstår simpelt hen ikke, at sådanne arbejdsformer kan eksistere i et samfund anno 1966, hvor rationalisering, effektivisering og hurtighed i sagsbehandling er helt afgørende. Ministeren har ifølge samme kilde svaret afvisende på kritikken og har bl. a. henvist til manglende bevillinger.

Jeg mener ikke, at denne afvisning er tilstrækkelig. Kritikken går på selve sagsbehandlingen, og uanset manglende bevillinger kan sagerne naturligvis ekspederes. Spørgsmålet er, om man ikke netop ved en ophobning af ansøgninger kommer i den situation, at administrationen svulmer op og bliver mere og mere uoverskuelig. De fremførte betragtninger fra Dansk Seminarieforening må betragtes som en opfordring til at diskutere problemet, og derfor vil jeg med interesse afvente svaret.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Stetter: Folketinget har for få dage siden modtaget administrationsrådets første årsberetning, og jeg har læst denne beretning med stor interesse. Jeg finder, at den indeholder mange positive og nyttige betragtninger, og jeg vil håbe, at den vil være af finde mellem ministres og styrelseschefers kæreste julelæsning.

Administrationsrådet har fra første færd anlagt den linje, at samtlige konkrete undersøgelser bør henlægges til såkaldte arbejdsudvalg, der overvejende sammensættes af repræsentanter fra de pågældende administrationsområder. Jeg er helt enig med administrationsrådet i denne fremgangsmåde.

Enhver, der har beskæftiget sig den mindste smule med rationalisering, ved af bitter erfaring, at forslag udefra som regel medfører kritik og modstand fra egne medarbejdere, og at det overhovedet er vanskeligt at gennemføre den slags forslag i praksis. Jeg mener også, at administrationsrådet i sin beretning gør opmærksom på, at det er den erfaring, som administrationsudvalget af 1960 har indhøstet.

I mit spørgsmål til ministeren taler jeg om en rationaliseringsekspert, og man vil af det foregående forstå, at jeg mener, at denne ekspert bør findes inden for ministeriets egne rækker, og jeg mener også, at man bør påbegynde arbejdet i et arbejdsudvalg, således som administrationsrådet foreslår.

Jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger til mit spørgsmål for at undgå eventuelle misforståelser og strid om ord og for at få en saglig behandling af et emne, som efter min opfattelse er meget alvorligt.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Det er med megen taknemlighed, jeg modtager folketingsmand Stetters spørgsmål, fordi det giver mig en kærkommen lejlighed til, omend meget kort inden for spørgetidens rammer, her i folketinget at gøre nogle bemærkninger om de administrationsproblemer, vi slås med i undervisningsministeriet.

Undervisningsministeriet var som bekendt det første ministerium, der blev omlagt på forslag af administrationsudvalget af 1960. Ideen i nyordningen var en arbejdsdeling med ekspedition af løbende sager i direktoraterne og med lovgivning og koordinering o. lign. i selve departementet. Vi har meget ofte — og især i de seneste måneder — internt drøftet vore forhold for at finde ud af, hvad der bør rettes ved nyordningen. Selv om den gav oplagte fordele, er vi nemlig ikke fuldt tilfredse. Jeg søger også meget gerne assistance udefra i retning af vejledning og råd, og jeg synes, det ville være naturligt — jeg forstår da også, det ikke er dér, skillelinjen bliver — at det sker i en kontakt med administrationsrådet, der så må finde de former, man vil benytte, f.eks. over for vort ministerium, og jeg skal nok i julen, om ikke før, få læst beretningen derfra.

Vi har netop selv tænkt på at henvende os til administrationsrådet og bede om assistance, men man må jo gøre sig klart — hvad